Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2015–2016

19 637 Vreemdelingenbeleid

Nr. 2123 BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 9 februari 2016

Naar aanleiding van vragen vanuit uw Kamer tijdens het algemeen overleg van 12 november 2015 over opvang, terugkeer en vreemdelingenbewaring (Kamerstuk 19 637, nr. 2112) en de begrotingsbehandeling op 25 (Handelingen II 2015/16, nr. 29, items 3 en 6) en 26 november 2015 (Handelingen II 2015/16, nr. 30, items 5 en 16) heb ik toegezegd om een aantal landen te voorzien van een oordeel of zij op de lijst van veilige landen van herkomst moeten worden geplaatst. In mijn brief van 4 januari jl. (Kamerstuk 19 637, nr. 2113) heb ik aangegeven mij eerst te zullen richten op Egypte, Ghana, India, Jamaica, Marokko, Mongolië en Senegal.

In Bijlage I van de Procedurerichtlijn (zie bijlage 2 van deze brief)[1] is – kort gezegd – bepaald dat een land als veilig land van herkomst wordt beschouwd wanneer kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vluchtelingrechtelijke vervolging, foltering of onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Bij deze beoordeling wordt onder meer rekening gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden door:

1 De desbetreffende wetten en andere voorschriften van het betrokken land en de wijze waarop die worden toegepast;
2 De naleving van de rechten en vrijheden in het EVRM en/of het IVBPR en/of het anti-Folterverdrag, in het bijzonder met betrekking tot het recht op leven (artikel 2 EVRM), het verbod van foltering (artikel 3 EVRM), het verbod van slavernij en dwangarbeid (artikel 4, eerste lid, EVRM) en het verbod om straf op te leggen zonder dat daaraan een wettelijke bepaling voorafgaat (artikel 7 EVRM);
3 De naleving van het non-refoulementbeginsel overeenkomstig het Verdrag van Genève;
4 De beschikbaarheid van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schendingen van voornoemde rechten en vrijheden.

[1] Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

kst-19637-2123
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2016

In de bijlage 1 van deze brief vindt u een beoordeling ten aanzien van bovengenoemde landen[2].

Op basis van deze beoordelingen kom ik tot volgende conclusies:
– Egypte kan *niet* kan worden aangemerkt als veilig land van herkomst.
– Ghana kan *wel* kan worden aangemerkt als veilig land van herkomst. Bij de toepassing hiervan dient verhoogde aandacht te worden besteed aan de mogelijkheid dat dit anders kan liggen in individuele gevallen, met name als het gaat om met name LHBT's, journalisten en andere personen die slachtoffer kunnen worden van sociale discriminatie.
– India kan *wel* worden aangemerkt als veilig land van herkomst. Bij de toepassing hiervan dient verhoogde aandacht te worden besteed aan de mogelijkheid dat dit anders kan liggen in individuele gevallen, met name als het gaat om met name religieuze minderheden, leden van groeperingen die te maken kunnen krijgen met discriminatie en met personen die te maken krijgen met strafrechtelijke vervolging.
– Jamaica kan *wel* worden aangemerkt als veilig land van herkomst. Bij de toepassing hiervan dient verhoogde aandacht te worden besteed aan de mogelijkheid dat dit anders kan liggen in individuele gevallen, met name als het gaat om LHBT's.
– Marokko kan *wel* worden aangemerkt als veilig land van herkomst, met uitzondering ten aanzien van LHBT's. Bij de toepassing hiervan dient verhoogde aandacht te worden besteed aan de mogelijkheid dat dit anders kan liggen in individuele gevallen, met name als het gaat om personen die te maken krijgen met strafrechtelijke vervolging.
– Mongolië kan *wel* worden aangemerkt als veilig land van herkomst.
– Senegal kan *wel* worden aangemerkt als veilig land van herkomst, met uitzondering van LHBT's. Bij de toepassing hiervan dient verhoogde aandacht te worden besteed aan de mogelijkheid dat dit anders kan liggen in individuele gevallen, met name als het gaat om personen die te maken krijgen met strafrechtelijke vervolging of discriminatie.

Gezien de uitkomst van deze beoordeling zal ik door middel van een wijziging van Bijlage 13 van het Voorschrift Vreemdelingen de landen Ghana, India, Jamaica, Marokko, Mongolië en Senegal toevoegen aan de nationale lijst van veilige landen van herkomst. Deze kan dan in werking treden een dag na plaatsing in de Staatscourant. Dit zal met zich brengen dat asielaanvragen van onderdanen van deze landen in het vervolg zullen worden behandeld in de snelle procedure voor evident kansarme asielaanvragen (spoor 2).

Zoals ik heb aangegeven tijdens het algemeen overleg van 4 februari 2016, zal ik u in tranches berichten over de overige door uw Kamer genoemde landen en zal mijn volgende brief gaan over de beoordeling van Algerije, Georgië, Oekraïne, Tunesië en Turkije.

De landen die dan ter beoordeling overblijven zijn Bangladesh, Brazilië, Colombia, Cuba, Honduras, Jordanië, Kenia, Libanon, Nepal, Togo, Trinidad en Tobago, Tsjaad, Zambia, Zimbabwe en Zuid-Afrika. Die volgen dan in tranches daarna.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
K.H.D.M. Dijkhoff

[2] Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl